

LindhéBladet

Nr 1 År 2014

SLÄKTMÖTE MED FEST 2013

KÄRA FRÄNDER!

Jag vill börja med att tacka alla som kom på släkträffen den 28 september 2013 i Stockholm. Jag hoppas att ni tyckte aktiviteterna var roliga och att ni hade en trevlig dag. Skriv gärna på hemsidan och tala om vad ni tyckte var bra och vad som var mindre bra. Då kan vi i styrelsen förbättra oss till nästa gång.

Släkträffen började inne på Armémuseum där vi fick en introduktion av Sten Norén (redigeraren av Farbror Eriks Dagbok) och en guidning av en av museets specialutställningar där Farbror Erik var en av centralfigurerna.

Eventet fortsatte med en tipspromenad på

Armémuseums gård där auditoriets kunskaper om släktingar, snarlika ord m.m. sattes på prov.

Efter detta bar det av per fot/spårvagn till Djurgården och Blå Porten där vi hade möte och intog middag. Vi avtackade två styrelsemedlemmar; Jan Rydeberg och Thomas Muhr samtidigt som vi välkomnade två nya; Ann Lindgren och Rosie Sjöberg.

Tanken var att vi skulle ha Blå Porten för oss själva. Det hade vi beställt och fått bekräftat. Men då mötet satte igång myllrade det av människor på den populära

restaurangen. Nu var goda råd dyra. Vad skulle vi göra? Dålig akustik var det också. Man måste skrika i sorlet av glada stockholmsröster som njöt av ett gott mål mat efter långpromenad på Djurgården. Tiden rann ifrån oss. Och vi kunde ju knappast byta ställe mitt i alltihopa?! Vi klagade hos ledningen som ursäktade sig och bjöd på en kaka till kaffet. Men hur skulle jag få tyst på alla dem som satt i samma sal? Jag försökte lägga min röst i ett så högt tonläge som möjligt utan att vråla och inledde med ett djärvt grepp. Jag berättade att det här var Släktföreningen Johan Lindhés årsmöte som bara hålls vart tredje år, att vi blivit lovade hela restaurangen ett halvår tidigare men att alla omkringsittande var välkomna att delta för egentligen är vi ju alla släkt med varandra eftersom varje människas släktband inte ligger längre bort än fem-sex generationer.

Senare, på min kammare, började jag fundera på hur nära släkt vi egentligen är i släktföreningen och med övriga gäster på Blå Porten? Hur starka är banden? De som vi tror förenar oss. Och med främlingar. Och hur definierar man släktskap?

Jag har en far och en mor, som i sin tur har mödrar och fäder och så vidare. När jag tittar på mitt släkträd finner jag att utifrån mig finns, i rakt

uppstigande led, unika fäder och mödrar. Antalet anfäder bakåt växer ju längre bak jag går och till slut verkar jag vara släkt med hela världens dåtida befolkning. Man behöver inte gå längre tillbaka än till Erik XIV (som ju är vår släkting) för att inse att antalet anfäder troligen var lika många som Sveriges dåvarande befolkning. En självklar orimlighet. Jag inser att detta någonstans är fel, men vari ligger felet? Svaret är att varje anfader inte är unik! Mina föräldrar och deras föräldrar har ofta gemensamma anfäder. Det blir som ett skatbo av släktgrenar som går ihop och isär. Låt oss vända på kuttingen och i stället börja för cirka 800 år sedan. Redan efter några få generationer börjar släktgränserna suddas ut, och folk fick barn med släktingar utan att veta om det. Så i det perspektivet har vi alla säkert tiotusentals nu levande okända släktingar bara i detta land. Jag hade alltså rätt i mitt tal där jag inneslöt alla som var på Blå Porten, tänkte jag och funderade vidare.

Hur avgör man styrkan på ett släktskap? Min mormors anor utgör 1/4 av mina anor, innebär detta då att jag är 25 procent släkt med henne? Betyder detta att jag 50 procent släkt med min mor men däremot 100 procent släkt med mina helsyskon. Är jag då lika mycket släkt med mina kusiner som med min mor? Det rimmar illa, men är intressant.

Om man i en framtid har tillgång till avancerad utrustning och med hjälp av DNA mäter släktskap, kommer man då att omvärdera termen släkt? Teoretiskt sett skulle man kanske då ha en

genupsättning som gör att man var 50-100 procent släkt med sina syskon och 0-50 procent släkt med vardera av sina föräldrar?

Det påstås av vissa forskare att det skulle finnas en gräns för det biologiska släktskapet och att det endast håller i fem-sex generationer (det var det jag var inne på i mitt välkomsttal fast med motsatt slutsats). Då skulle förfäderna från nästa generation

och uppåt inte ha någon betydelse ur genealogisk synvinkel. Hmm... det kanske är lika bra att stryka alla 1600tals-anor som finns på antavlan? Nej, jag kan ändå inte se eller förstå varför min ana i generation 6 skulle räknas men inte dennes föräldrar. Om det inte vore för dem skulle jag ju inte existera! Sedan kan det ju vara så att jag saknar varje uns av "genetisk likhet" med anfadern/anmodern men självfallet har jag personen i sig att tacka för min existens.

På tal om detta kan jag inte låta bli att plussa för vår "gemensamme" släkting Jens Sucksdorff som hösten 2013 kom ut med en bok om sin anfader Sten Bergman. Releasen hölls på Etnografiska Museet där man också hade en utställning om Sten Bergman.

Själv kommer jag – efter många års slit – ut med en annorlunda biografi om min anfader (farfarsfar) Nathan Söderblom nu i år. Alla i Johan Lindhés släktförening som har lämnat mailadresser fick en inbjudan av Storkyrkan till min release den 7 maj 2014. Ni som missade boksläppet kan beställa boken från förlaget Verbums internetbutik eller genom Adlibris.

Välkommen till en förhoppningsvis trevlig lästund.

Omi Söderblom Mohammar

MAJ-BRITT LANDQVIST 1930-2013

Maj-Britt gick hastigt bort i en tragisk olycka när hon skulle gå över vägen till sin hemmahållplats på Råbyvägen för att hinna med bussen till Västerås centrum. Det var den 27 november 2013. En månad senare var det begravning i St. Ilians kapell i Västerås. Närmast sörjande är hennes bror Thorsten Landqvist. Hon ligger nu begravd på kyrkogården hos sin mamma Märta (född Lindhé) och pappa Ossian.

De flesta känner Maj-Britt som en av de flitigaste besökarna på Lindhés släktföreningsmöten och alltid med en kamera till hands. Hon är förmodligen den som haft mest information om släkten, åtminstone på sin mamma Märta's sida.

Mamma Märta, född 1889 som nummer fyra av de nio Lindhé-barnen på Våppeby i Bålsta. Maj-Britt föddes den 27 februari 1930 och är uppvuxen på Vasagatan 34, centralt i Västerås tillsammans med sin 2 år yngre bror, Thorsten.

De första somrarna tillbringade familjen ofta på Lindhégård vid Våppeby i Bålsta (tyvärr numera rivet). Märta's mamma Anna Lindhé bodde sina sista år på Lindhégård eftersom syster Dagmar, "Dagga" (nr 7) med familj flyttat in på stora gården Våppeby.

Efter några år tillbringade familjen Landqvist många sommarkvarnar och även jular på Johannisberg i Västerås dit "Dagga" med make Gunnar och sonen Kjell Lindqvist flyttat.

1944 köpte Märta ett eget sommarställe för familjen på Almö-Lindö, en populär sommarstugeidyll på en ö utanför Västerås.

Maj-Britt gick på Mariaskolan i Västerås under de första skolåren och tog några år senare realexamen i Västerås läroverk. Eftersom hon var duktig på språk fick hon resa till England där hon fick ett biträdande jobb på Cambridge i nästan två år. Efter hemkomsten arbetade hon i Småland ett till två år men trivdes inte utan flyttade till Stockholm för att studera handel

och ekonomi på Schartau. När hon tar examen är hon 21 år och börjar nu en sekreteraranställning vid ett exportföretag i Stockholm.

Två år senare, på sin semester, gör hon en bilresa genom Europa tillsammans med sin bror Thorsten och ett par vänner, Bengt Lundberg och Marianne Ahlgren. De reste genom Tyskland, Holland, Belgien och Frankrike. Maj-Britt fäste sig speciellt för Frankrike och det franska språket och bestämde sig för att återkomma så snart som möjligt.

Efter hemkomsten fortsatte hon sitt arbete på exportfirman men det var inte lika spännande längre. Efter ett par år sa hon upp sig och åkte till Paris där hon fick en anställning på Sorbonne och kunde samtidigt plugga franska. Hon blev kvar där i cirka två år.

Efter Paristiden var dags för lite semester och Maj-Britt och en väninna tyckte det lät lockande att vandra i alperna. Vandrigen startade i de italienska alperna med målet att vandra över till de schweiziska alperna. Alpvädret ändrar sig ju snabbt och de insåg snart att de inte hade rätt kläder och skor på sig när ovädret drog in över bergen. Som tur var träffade de en italiensk alpinist som kunde lotsa dem till ett kloster

i närheten där de fick övernatta. Man undrar hur det hade gått för dem om mörkret lagt sig och om de inte träffat denne alp-vane vägvisare?

Maj-Britt hittade till slut det perfekta jobbet på ASEA i Västerås, där hon stannade i cirka 25 år. I första hand som chefssekreterare men eftersom hon var duktig på språk var hon flitigt anlita vid översättningar till VD Curt Nicolin* med flera.

När hennes närmaste chef och även Nicolin slutade på ASEA och hon fick en ny chef så blev jobbet annorlunda och samarbetet med närmsta chefen inte lika trevligt. Hon fick utlandsjobb bland annat i Belgien, i Liège två år och även något år i Berlin. Hon läste in en filosofie magister på universitetet i Uppsala. Tanken med det var att det skulle hjälpa henne i en omplacering på jobbet. Efter många förhandlingar fram och tillbaks med sina chefer så blev det slutligen en förtidspension för Maj-Britt i början på 80-talet.

Det var säkert en omtumlande tid i hennes liv eftersom hon i samma veva flyttade från Vasagatan i Västerås till en bostadsrätt i Råby i Västerås ytterområde. Maj-Britt började ägna stor del av sin tid på sommarstället på Almö-Lindö och det blev många båtturer mellan Västerås och ön. Hon kämpade mycket med att kratta löv om höstarna och klippa vassen på våarna för att få fram den fantastiska utsikten över vattnet.

Hon hade alltid varit intresserad av släkten och släktforskning och fokuserade mycket på att skriva om och hålla kontakt med släkten. Hon dök bland annat upp i Stugan i Bålsta för att besöka sin "favorit-kusin" Kjell, lite då och då, och det gjorde hon även hos övrig släkt och vänner.

Maj-Britt tyckte också om att fotografera, dock sa hon vid sista släktemötet att hon slutat fota. Varför? Jo, den nya datatekniken var inget hon ville sätta sig in i. Kameror med vanliga filmrullar finns ju inte att köpa längre. Då fick det hellre vara.

Vi kommer att sakna Maj-Britt som bland annat var en stor eldsjäl i vår släktförening!

Rosie Sjöberg (kusinbarnbarn)

med hjälp av Maj-Britts bror Thorsten Landqvist (Maj-Britts mamma Märta's syster Daggas son Kjells dotter)

*
Curt Nicolín var VD för ASEA under åren 1961-1976 och därefter styrelseordförande i företaget. Under denna tid kom ASEA att bygga upp en världsledande kompetens inom kärnkraftsteknologin. ASEA byggde nio av Sveriges elva reaktorer. Stal-Laval tillverkade 16 av 18 ångturbinsträngar för kärnkraftverken.

SLÄKTFORSKNING PÅ NÄTET

Vi har ju våra släktrönikor och viss annan dokumentation, men hur bra är vi egentligen på att dokumentera vår nutidshistoria? Vi tror att det bästa sättet att göra detta på är via nätet.

På släktföreningens styrelsemöte den 15 januari 2014 beslutades att vi skall undersöka en satsning på att öppna ett konto på en hemsida för släktforskning.

Projektet är tänkt att finansieras genom att vi byter leverantör för vår hemsida. På detta sätt kan vi spara ett par tusen kronor per år. Kostnaden för medlemskap på en släktforskningssida varierar mellan ca 600 och 900 kr/år.

Exempel på hemsidor för släktforskning är t ex Ancestry och Myheritage men det finns många fler. Gör en sökning på t ex "släktforskning + Lindhé"!

Bygg ditt gratis släktträd Sök historiska uppgifter Komma igång

Bygg ditt gratis släktträd

Börja med att fylla i uppgifter om dig själv i släktträdet eller ladda upp en GEDCOM-fil med din släktforskning. Vi hjälper dig hitta nya uppgifter till ditt träd genom gröna löv som tipsar om matchande uppgifter i våra databaser och i andra medlemmars träd.

[Skapa ett nytt släktträd >](#)

Idag börjar släkten bli för stor för att på ett bra sätt överblicka helheten. Med ett "Lindhé-träd" på nätet kan vi alla fylla på med information kring just vår egen del av släkten.

Med denna lilla ruta vill vi berätta om styrelsens planer, men också möjliggöra för alla medlemmar i släktföreningen att komma med synpunkter. Därtill skulle vi gärna vilja ha en "chefsredaktör" för projektet.

Vi välkomnar varmt alla att höra av sig!

Jörgen Lindhé

Några exempel på vilka uppgifter du kan hitta på Ancestry.se

Svenska kyrkböcker
Sök dina förfäder i husförhör, församlingsböcker, uppgifter om födda, vigda och döda, flyttlängder samt kyrkliga räkenskaper.

Emigration
Med hjälp av passagerarlistor, passansökning och naturaliseringshandlingar kan du hitta uppgifter om dina släktingar som emigrerade från Sverige.

Folkräkningar
I folkräkningarna kan du hitta intressant information om dina förfäder. Adress, ålder, yrke, och immigrationsår är några av alla de uppgifter som finns med.

Släktträd
Sök i de släktträd som finns på Ancestry och som innehåller flera miljarder namn från hela världen. Du kan även skapa ditt eget släktträd helt gratis hos Ancestry.

Kyrkbokslänkar:
Sök eller bläddra i kyrkböcker
Läs mer om husförhör
Läs mer om namnindexerade

Emigrationslänkar:
Passagerarlistor
Amerikanska passansökningar
Naturaliseringsregister

Folkräkningar och census:
USA:s federala folkräkningar
Kanadas folkräkningar
Storbritanniens folkräkningar

Släktträds-länkar:
Sök i publika släktträd
Skapa ditt eget träd
Ladda upp en GEDCOM

Jubiläum

BIRGITTA WANATOWSKI 60 ÅR

3 JULI 2014

Som små träffades kusin Birgitta, kusin Sture och jag ofta på landet på Bogesund. Birgittas familj hade en sportstuga på Karlsudd utanför Vaxholm medan Sture och jag besökte våra morföräldrar på deras sommarställe på Ellboda. Eftersom ingen av oss då hade några syskon lekte vi gärna med varandra när familjerna träffades. Cowboy och indian var en favorit. Eftersom Birgitta var yngst fick hon vara

indian, bli bunden vid en tall och "torterad" av de två äldre cowboysen. Birgitta tog sedan gruvlig hämnd genom att fiska upp och ha ihjäl guldfiskarna i min egenhändigt byggda damm.

Birgitta växte upp i Högdalen i södra Stockholm där hon tog studenten på ekonomisk linje. Hon har fyllt på med mer ekonomiutbildning och arbetat med redovisning. Idag har hon sin egen redovisningsbyrå.

Vår morfar, Ragnar Lindhé, (som för övrigt var född på Väppeby där vi hade släktmötet 2010) var reservofficer och som sådan ridutbildad. Han hade dessutom ett genuint hästintresse och fortsatte även efter pensionering att rida. Tidigt tog han med Birgitta till stallet där hennes ridintresse grundlades. Genom åren har Birgitta både haft ridning som hobby och yrke. Hon är idag en duktig och omtyckt instruktör för många elever i hennes hemtrakt.

Birgitta har alltid haft ett stort kontaktnät. Hon bjöd ofta på trevliga kalas och blandade gäster från olika delar av vänkretsen, inklusive mig. Två kalas minns jag speciellt. Det första var en kräftskiva (tror jag) när en av de kvinnliga gästerna plötsligt gav till ett illtjut och hoppade upp och ställde sig i en soffa. En

liten mus hade promenerat över golvet. Det andra kalaset var ett av Birgittas födelsedagskalas där jag träffade min hustru Suzanne.

Birgitta har tillsammans med Stig Ahlengård en son, Mikael. Han gjorde tidigt sitt yrkesval. Micke döptes sent och tågade själv in i Länna kyrka med hammaren i handen. Idag är han egen företagare och bygger och reparerar hus. Jag har haft förmånen och det lätta uppdraget att vara gudfar till Micke.

Ett stort glädjeämne för Birgitta idag är barnbarnet Pontus, som med mamma Caroline och pappa bor nära Penningby. Birgitta bor idag på en liten gård utanför Rimbo. Det ca 20 min bilresa från Rimbo till Penningby, så man kan träffas när man vill.

Birgitta har varit en trogen medlem i släktföreningen och en flitig deltagare på släktmötena.

Vi gratulerar Birgitta å det hjärtligaste på födelsedagen den 3:e juli!

Sten-Erik Lindhé

CHRISTINA LINDBERG 65 ÅR

15 NOVEMBER 2014

Jubiläum

Med anledning av 65-årsdagen och inspirerad av "Proust questionnaire" ställde jag några frågor till min kusin Christina Lindberg. Jag återger hennes svar. Sen har jag ibland gjort egna kommentarer inom parenteserna.

1. Vad är ditt favoritord? Svar: "Hej!" (Detta är typiskt för min kusin Kicki, som jag alltid upplever som väldigt glad, positiv, social och inkluderande. Min familj och jag har alltid känt oss inkluderade i Kickis och hennes systrars familjer, De har mycket generöst bjudit in oss till sina släktfestligheter. Och då ska det nämnas att Kicki och hennes systrar med barn och barnbarn själva är väldigt många.)

2. Vad får dig att skratta? Svar: Vänlig varm atmosfär. (Och vilken du Kicki i alla högsta grad själv bidrar till.)

3. Vad skulle du vilja jobba med om du inte skulle göra det du nu gör? Svar: Har bytt för 2 år sedan. kan inte tänka mig något bättre - lärare i praktiskt yrke. (Kicki undervisar på tandläkarutbildningen i Tromsö – universitetet).

4. Vilken dygd är den viktigaste för dig? Svar: Ärlighet! (Det känns då man träffar Kicki).

5. Vilket är det bästa draget i din personlighet? Svar: Ärlig och flitig.

6. Vilken människa nu levande eller död beundrar du mest? Svar: Nelson Mandela.

7. Vad gör dig lycklig? Svar: Min familj. (Kickis man heter Anders, barnen heter Niclas, Karin och Lisa och så har Kicki 6 barnbarn.).

8. Vilken är din favoritmat? Svar: Spagetti och köttfärssås.

9. Vilken är din favoritfärg? Svar: Marinblått och vinrött.

10. Vilken är din favoritblomma? Svar: Tulpan och blåklocka.

11. Vilken är din favoritfågel? Svar: Koltrast

12. Vilken är din favoritförfattare? Svar: Finns många, t.ex. Anhua Gao Till kanten av himlen (uppväxtskildring i Maos Kina) - Susan Abulhawa - Morgon i Jenin (beskriver palestiniernas historia ur en palestiniers synvinkel och vi får följa en palestinska släkt som tvingas fly).

13. Vilken är din favoritkonstnär? Svar: finns många t.ex. Bengt Yman. (Hans konst skildrar ofta Österlens landskap (Skåne), inklusive byar, båtar och gårdar. Horisonten har ett oundvikligt utrymme. Bilderna pendlar mellan föreställande och abstraktion, ibland bådadera – källa Galleri Hagmans hemsida).

14. Välj en händelse du önskar dig framåt i tiden? Svar: Ett vackert ställe där familjen kan njuta och umgås.

15. Vad vill du hälsa till släkten? Svar: Viktigt med släkt och samhörighet. Men kontakten behöver underhållas och man måste respektera varandra.

GRATTIS KICKI!

Önskar kusin Ann (Lindgren)

FARBROR ERIKS DAGBOK

Del 3, Originaldagboken över marschen till Shiraz 1.3 – 5.4. 1912 femte avsnittet, 17-18 mars. 18 mars Isfahan

Den 17. afmarsch kl. 7 fm. Denna dag gick piskan ovanligt lifligt i kvarteret, ty det dröjde med uppställningen. Daglöjtnanten ej uppe i tid.

Inmarsch i Isfahan

Man kan säga att Isfahan börjar i Gaz. Hela vägen till I. odlad mark, trädgårdar och åkrar omväxlande. Ett synnerligen väl ordnad bevattningssystem. Talrika små strömmar rinnande till den grunda flod som flyter gm. Isfahan och som där innehåller sött, rent vatten, men som under sitt lopp österut alltmer saltas tills den genom öknens rinner ut i saltsjön Gafechone. Omöjligt säga hvar Isfahan egentligen börjar. Det var som när man per järnväg närmar sig Paris ungefär, byggnader, villor i förstäder o.d. koncentrera sig alltmer tills man slutligen är inne i själfva staden. I förterrängen en mängd schackpjäsliknande torn af olika storlekar = gamla befästningar, omgifna af trädgårdar och lermurar.

Då vi närmade oss stadens centrum stod där uppställd den afdeln. gendarmer (af Morgan Shusters gamla kår) som ännu finnes kvar här. Det var 40 man hvaraf 10 till häst. Där gick i gevär och skyldrades och skreks för den skäggiga krigaren från Norden då han gjorde sin entré. Det hela verkade medeltid. Sedan

redo några af ryttarna framför med bössan i handen och trumpet. Det liknade Ture Jönssons marsch från riksdagen i Västerås. Man väntade sig blott att stadens äldste skulle utkomma med rika skänker på gyllene fat och nedlägga våra för fötter. Där af blef emellertid intet. I st. mötte om en stund till häst Siefert, vår värd mr Haycock samt en annan engelsman här. Gendarmerna visade väg gm de trånga basarerna, som gingo i besynnerliga krokarna och vrår; vi måste köra med 2-spända fordon. Fingo kvarter för hästar och folk i mr Haycocks "office", ett fullkomligt palats, där stallarna voro af förnämlig beskaffenhet och där truppen fick ljusa, hvitbestrukna rum belagda med mattor. Ett rent furstligt kvarter.

Mödornas lön

Vårt eget personliga kvarter är i samma stil. Vi bo i H:s villa något utanför och ofvanför staden. Det är en slottslig villa med en stor, förtjusande trädgård. En hel flygel ha vi till vår disposition. Ytterligare en mindre dylik för vår kock, ordonnanserna och kalfaktorena.

H:s hem är ett af de trefligaste jag sett i P. Härliga persiska mattor, gamla antika persiska målningar o träarbeten och ett bord!! Tre mål mat om dagen förutom morgon- och five o'clock té. Servisen af dyrbart Isfahan- och Shirazarbete, snabb betjäning, godt vin.

Vi fingo efter framkomsten varmt bad, hvarefter rövvarskägget kapades. Efter 14 dagars ökenmarsch är ett bad med någon hvila ovanpå en njutning som man först knappast kunnat fatta så militär man ändock är. Och att få sitta snyggt klädd vid dukadt bord och sedan gå till sängs i nattskjorta och mellan rena lakan det verkar rent himmelrike. Lefve mödorna och fältlifvet ty det är de som skapa förutsättningarna att rätt kunna njuta av lifvet.

Rastedag med aflöning

Vi rasta idag och i morgon här, ej blott för den behöfliga hvilans skull. Fourgongerna måste repareras, nästan alla manskapsskodon och flera klädespersedlar dito. Folket har fått bada. Permission i afdelningar in till staden, förutom några opålitliga. I går smet dagofficeren, en arméofficer, som åtföljde för att för att inträda i vår underofficersskola i Shiraz o sedan vinna anställning i gendarmeriet. Fockas nu helt enkelt, fåt taga vägen hvar fan han vill. Gråt hjälpte ej. Flera brott mot permissionsbestämmelserna förstås. Dock börja somliga af pers. off. att fatta situationen litet. Alla hafva hittills blifvit på ett eller annat sätt bestraffade, bäst med innehållande af lön, hvilket får

göras ända till dess halfva belopp. Off. måste öfvervakas precis som truppen. Visitationer o skäll i oändlighet. Först när hvarje man blifvit ordentligt bränd torde det vara möjligt att de begripa hvad saken gäller. Snart finnes ej så värst många som dessutom ej fått smaka piskan eller knytnäfven.

Idag den 18. aflöning, (hvar gendarm 9 kronor (?/ SN)).

Här i I. ligga 3 eng. off. med 120 man och 160 hästar (indiska lancier). De är konsulatsskydd. Emellertid tillhör I. den ryska intressesferen vars sydgränd går gn I. Omkr. ett 40-tal européer, mest engelsmän, finnas här.

Idag den 18. blåser en stark men ljum vårvind hvirvlande upp väldiga dammoln så man ej ser många miles framför sig. Mandelträden blomma nu öfverallt här (bar kvist). Äfven en del andra träd börja knoppas.

Foto idag af H:s villa med mrs H. o N-m samt gården till H:s office o bron öfver floden.

Röfvarhistorier

Doktorn kom i em o rapporterade att här i staden säges allmänt att 900 väl beväpnade röfvere på vissa ställen lagt sig i försåt för att öfverfalla oss under vägen härifrån. Äfven guvernören här, en baktyar, trodde på sanningen häraf och erbjöd sig att ställa 30 man af sitt folk till Sifverts förfogande som hjälptrupp. Åt detta anbud tackade förstas S. nej, förmenade att där vi ej sjelfva kunde tvinga oss fram där bita ej några av guvernörens folk. Antagl. finnas hopar och röfvere litet hvarstans men ej samlade och i alla händelse skola vi fram.

Besök hos eng. konsuln här mr Graham, en gammal hyggelig typ som hela året om tillbringar nätterna i en sofsäck på taket. Han gaf oss flera värdefulla upplysningar om väg- och terrängförhållanden samt om Shiraz. Enl. hans uppgifter skulle vägen i och för sig ej vara så fruktansvärt svår för fourgongerna som vi hittills hört sägas. Men stråtröfvere måste vi ju alltid räkna med, och vid det här laget, brukar det årligen komma en vecka med hållregn, snö, hagelbyar och storm, men sen är det full vår.

En armenisk flicka har gm sin bror anhållit att få åtfölja eskorten till Shiraz, hvartill S. på vissa villkor svarat

ja, för att göra de mot oss alltid så tillmötesgående engelsmännen en tjänst.

För min personl. del hoppas jag hon åtrar sig, att ha kvinnor med på en sådan här expedition kan aldrig vara bra. De passa ej i fält, vare sig de är unga eller gamla, men har som hvar vet en synnerlig förmåga att vara till besvärligt påhäng på ena eller andra sättet.

Flickan som ska bli nurse hos en doktor Ross i Shiraz

har emellertid förut en gång gifvit sig iväg mot Shiraz, men den gången blef exp. öfverfallen och röfvad; hörde redan i T. berättas att de röfvat alla hennes kläder ej ens skonande korsetten. (Fel, det var visst en annan kvinna).

Vi komma att på vägen möta en konsul som skall till T. Äfven denne har förut sökt resa, i vintras, men blef ej långt från Shiraz öfverfallen och själf sårad (några döda). Måste återvända till Shiraz. Nu har han en eskort av 300 man, de flesta baktyarer. Otur för oss, ty det blir nu så mkt svårare att finna forage o.d.

I afton ha Haycocks middag för oss. En del engelska gäster fr. staden.

Besök hos prins Akbar Marza

Vi besökte i em äfven den omtalade prinsen som jag sammanträffade med på natten. Bodde i ett hus med stor trädgård och äfven vinterdion. Vi inträdde i hans mottagningsrum, där en del förnäma perser samt hans bröder voro församlade. Europeiskt möblemang, enkla stolar och bord, vackra pers. mattor på golfvet, väggarna tapetserade med urklippta illustrationer ur Graphic, le Monde Illustré m.fl. dylika europeiska tidningar. Talade äfven engelska flytande. Té och sötsaker. Då jag skulle gå fastnade min sabel så att ett bord med stor kaka och en vacker porslinstallrik mm damp i golfvet och blef i kras. "Ca porte bonheur, et c'est vous qui porte ce bonheur" sade den artige värden. Den skinkan o den kalkonen kommo att tillhöra mina angenämaste minnen. Skänkte mig 50 patroner till min hammerless, skönt ty det gick ej få köpa i Isfahan.

(Text genom Sten Norén, se tidigare LindhéBlad)

SPRÅKDEBATT- VAD HETER VI EGENTLIGEN?

“Vad är blott ett namn, skulle inte den blomma som vi känner som ros dofta ack så ljuvligt med ett annat namn.” (Ur balkongscenen i Romeo och Julia av Shakespeare)

Idag är hart när omöjligt att veta vad någon egentligen heter och än mindre hur namnet uttalas. Hur viktigt detta är, är säkert individuellt. Inom slakten har det sedan länge rasat (näja) en strid kring hur vårt släktnamn ska uttalas, med eller utan betonat (accentuerat) e. Inom styrelsen förekommer båda uttalen, delvis beroende från vilken släktgren man härstammar.

Vi återger efter en färskare artikelinledning och ett eget tillägg, ett intressant inlägg från Lindhébladet 1992, där namnuttalet diskuteras.

Ur Språkspalten i Svd 2012-04-02.

“När Stefan Löfven valdes till socialdemokratisk partiordförande väcktes en slumrande björn. Vilken funktion har egentligen sådana tecken som ett streck över bokstaven *e*, undrar somliga. Andra vill veta om man kan plocka bort ett tecken som detta utan att det får konsekvenser för läsbarheten.

Strecket över *e*, det som Löfven kallar “flugskiten”, är ett diakritiskt tecken, en akut accent. De diakritiska tecknen, eller diakriterna, är i allmänhet uttalsangivande. Tecknen är små, men alls inte betydelslösa. De placeras vanligtvis ovanför (exempelvis accenter och cirkumflex) eller under (som cedilj) den bokstav vars uttal ska betonas eller förändras.

När det gäller accenterna är vi vana vid akut accent som uttalsangivare. Vi skriver *resumé* och *idé*. Och vi vet att namn som *Linné* och *Hallén* ska förses med accent. Linne har vi i linneskåpet. Hallen är den del av lägenheten som översvämmas av vantar och skor.

Kännetecknande för lånord med diakriter är att de, när de blir vanliga i svenska språket, tappar sina tecken. Så har det gått med till exempel *ampere*, *manège* och *entrecôte*.

Nyckelordet för den här förändringen är *vanliga*: ofta förekommande. Och det får väl bli svaret på frågan om man kan utesluta accenten i namn som Löfven. Ingen kan väl vid det här laget ha missat hur hans namn uttalas. Alltså klarar vi oss utan accent. Men å andra sidan, ett så vanligt ord som *idé* behåller envist sitt lilla streck. Uttalsangivelsen behövs för att vi ska undvika sammanblandning med ordet *ide*.

En allmän uppfattning är att diakritiska tecken är

osvenska och svåra att hantera. Men faktum är att ringen och prickarna över vårt *a* och *o* (i bokstäverna *å*, *ö* och *ö*) egentligen inte är någonting annat än diakritiska tecken.”

En aspekt av detta som inte tas upp i texten är att IT-system inte hanterar dessa tecken. Detta driver på avvecklingen av dessa tecken. Föreningens hemsida heter visserligen *lindhé.nu*, men i övriga sammanhang som epostadresser, formulär, elektroniska id mm så har den lilla accenten försvunnit. När man t.ex. ska åka in i USA ska man på den elektroniska blanketten fylla i sitt namn precis som det står i passet. Gör man det så får man till svar att namnet innehåller ogiltiga tecken. Lyckas man i ett formulär skriva namnet rätt, så kan man ge sig katten på att istället ser utskriften av bekräftelsen helt galen ut. Det är alltså många som har sett ens namn i tryck som inte vet att de ser namnet felstavat. Detta är nog den nya imperialismen. Utöver det så är också h i Lindhé något som ställer till problem för många. Vårt namns stavning och uttal är inte så praktiskt med andra ord.

ANGÅENDE SLÄKTNAMNET LINDHÉ - DECEMBER 1992

Johan Otto Frans Lind föddes i Hedemora den 12.6. 1792. Hans far hette Carl Fredrik Lind (1760 el.63 - 1808) och var född i Kalmar. Hans far i sin tur var troligen skepparen Erik Lind. Enligt Svenska Ättartal 1892 tros slakten vara av tyskt ursprung. Namnet torde väl då vara en försvenskning av det tyska Linde (Lind = Linde,f).

När Dallantvärnet drogs samman och organiserades 1808 fick Johan Lind genom en vänlig mellanhands försorg fullmakt som furir här och sedermera som sergeant vid “Kongl. Lantvernets Skidlöpare Corps”, som han säger i sina “Minnesanteckningar” på Krigsarkivet.

Efter krigsslutet upplöstes lantvärnet. Den 13 oktober 1810 fick han enligt Minnesanteckningarna sid 22 med en tidigare bataljonschefs hjälp anställning som “fourir” (eller förare) vid Andra Gardet (nuvarande Göta Livgarde) under namnet Johan Linde. Han säger därvid: “För något över tvenne mansåldrar tillbaka ändrade en av mina förfäder sitt namn - (lik)som de utbytte sin sköld mot ett borgerligt yrke - och har jag i min tur återtagit ett av de bortlagda orden utan anspråk på varken det ena eller andra”.

Men namnet Linde blev det nu inte i rullan, antingen det berodde på ett skrivfel från början eller på militärväsendets sinne för korta namn även på underofficerarna - eller på att den gode Johan helt enkelt minns fel, när han skriver detta Linde den 29.3.1871. I Göta Livgardes rullor, volymerna 809-814 (1810-1815) förekommer inte namnet någon gång. I december månads namn- och avlöningsrulla för Andra Gardet, Tredje Majorens kompani, daterad den 20.11.1810, står förare Lindh upptagen för första gången. I kolumnen för "annotationer" står: "Sergeant Norgren transporterad till Förste Majorens kompani efter avskedade furir Petré. I stället befordrad furir Lindh under den 31 oktober vid kapten Hallencreutz kompani". (H. uppehöll Majors tjänst och hans kompani kallas från den 1.3.1811 Tredje Majorens och fr.o.m. juli 1811 Andre Majorens.)

Fram t.o.m. den 3.6.1811 stavas namnet Lindh i rullorna, därefter omväxlar denna stavning med Lind för att under året 1814 nästan genomgående åter stavas Lindh.

På namn- och avlöningslistan för december 1814, daterad den 1.1.1815 står det plötsligt "fältväbeln underofficeren Lindhé". Det är första gången namnet är belagt vid Andra Gardet, Andre Majorens kompani.

I juli 1815 blev Johan Lindhé fänrik vid Älvsborgs regemente, förste adjutant 1816 och löjtnant 1818 enligt Minnesanteckningarna. Han förekommer inte ofta i regementets sparsamt bevarade material från den här tiden men i alla fall tillräckligt för att bevisa namnbruket. Den 5.11.1814, då Johan Lindh ännu tillhörde Andra Gardet, hade officerare och underofficerare vid Älvsborgs regemente kommit överens om en insamling "till högtsalig Hans Majestäts Konung Carl XII:s minnesvård". Den 24.10.1818 konstaterade man att adjutant Lindhe (utan accent) i staben inte fanns med på listan. Till följd av generalorder denna dag antecknade sig löjtnant J. Lindhé (med accent) för 3 kronor, konstaterades den 4.2.1819.

Regementsskrivaren har ibland uppenbarligen svävat i okunnighet om accenten, förmodligen därför att den inte framgick av betoningen. Denna överensstämmer också med det ursprungliga Linde.

Redan i avlöningslistorna för Andra Gardet märker man hur unga officerare och underofficerare från och med 1812 kan sätta en accent, som inte medför betoning, på sina namn. Regementsskrivarna bortser ofta från den, men då och då finns den i alla fall med. Här några exempel:

Sergeant E. Nordgrén 31.7.1812, 12.9.1813.

Korporal Stén 31.12.1812.

Förare Vogel 31.5.1812, 5.8.1812.

Löjtnant Ehrenbél 31.5.1812, okt. 1812.

Underofficeren H. Bèrg okt. 1812.

Underofficeren C.L. Thorslów jan. 1813.

Vid en genomgång av namnregistret till "Ny svensk släktbok", utgiven av Karl A-K son Leijonhuvud 1906, hittade jag följande släktnamn med accent som uppenbarligen inte innebär stavelsebetoning:

Fredrika Lindgrén, f. 1821, dtr till majoren S. Lindgrén
Alma Lagergrén, f. 1868, dtr till stationsinsp. K .Lagergrén.

(Enl. W. Lindhé var hennes man "en av många officerare, som sökt och funnit anställning vid S.J." II:15.)

Charlotte Sjöstéen, gift med kapten J. von Malmborg
Karolina Lenngren, f. 1840, dtr t. handl. K. Lenngren,
Helsingfors

Carolina Forsgrén, f. 1835, dtr t. grossh. B. Forsgrén
Anna Hellstén, f. 1822, dtr t. en hemmansägare i
Tavastehus län

Mathilda Lundstén, dtr till M. Larsson

Jonas Segersteén, f. 1869, kapten vid Kalmar
regemente.

Det rör sig i viss utsträckning också här om officerare. Endast Johan Lindhé har av ovan angivna exempel från Andra Gardet lagt till accenten efter den svenska insatsen vid slaget i Leipzig i oktober 1813 under kronprins Karl Johans ledning. Segern där kan då knappast vara den enda anledningen till att man genom accenten velat "förfranska" sitt namn till Kronprinsens ära, vilket min far Ragnar Lindhé uppgav omkring 1930. Kanske gäller detta dock just för Johan Lindhé, som deltog i slaget, utmärkte sig där och uppmärksammades för detta av Kronprinsen, vilken han i likhet med många andra officerare och underofficerare beundrade. Jämför Minnesanteckningarna 1873, -75,-76.

Men Kronprinsen hade redan före slaget vid Leipzig hunnit göra värdefulla insatser för sitt nya fosterland och kanske är namnbruket med accent åtminstone delvis ändå en hyllning till honom och ett bevis för de förhoppningar de unga fäste vid honom. Genom de två första Bernadottarna blev också personnamnen Karl Johan och Oscar mycket frekventa. Oscar hade över huvudtaget inte förekommit här tidigare. (E. Tegnér d.y.: Om svenska familjenamn, 1882, s. 35.)

Dessutom var man ju i Sverige i kulturellt hänseende allmänt orienterad mot Frankrike den här tiden. Redan språkbruket i militära namn- och avlöningslistor, liggare, journaler m.fl. handlingar är rätt influerat av franskan.

May Lindhé

Några funderingar i anslutning till ovanstående.

May har gjort en mycket intressant utredning om släktnamnens ursprung. Det är också intressant att läsa om bakgrunden till att accent infördes i namn. Dock tycker jag kanske att Mays exempel mer talar för uttalet av Lindhé med "spetsigt" e. Kruxet är att ingen vet vad Johan avsåg med accenttecknet. Vad vi vet är att han i sin namnteckning var mycket noga med att markera den.

May skriver att efter 1813 är det bara Johan, som lagt accent till namnet och därför kanske min mer romantiska hypotes kan passa in. Den 1.1.1815 är det första gången stavningen Lindhé med accent dyker upp i rullorna. Enligt Minnesanteckningarna var Johan under sommaren 1814 förlagd i Liège (invånarna fransktalande valloner) och lärde där känna en mycket söt ung flicka, Arnoldine Lamber, som han blev mycket förtjust i. Citat ur Minnesanteckningarna: "Under den tid Gardena voro inkvarterade här i staden passerade icke någon dag som jag icke var bjuden eller gjorde besök i denna familj. Jag var i ordets allra vackraste bemärkelse och mening som barn i huset". - När Johan lämnat Liège fick han brev från Arnoldine dock förmodligen på tyska.

Min hypotes är alltså att det var Arnoldine som lärde Johan att om e-et i slutet av ord uttalas, skall det på franska ha accent. Det kan naturligtvis tänkas att Johan inte var medveten om accenternas innebörd och att det är som May skriver att den är endast tillsatt för syns skull. Men å andra sidan känner han väl till hur accenter används. Han använder dem till exempel när han skriver "armé" och "Liège". Johan var vid tidpunkten för ändringen bara 22 år och det kan ju tänkas att han inte förmådde genomföra ett på den tiden i Sverige måhända ovanligt uttal. Vilken anledningen nu än må vara så genomförde han inte uttalet medspetsigt e eftersom hans barn, så vitt vi känner till, uttalade det som Lindhe.

Slutsatsen skulle alltså bli alltså att det ur släkthistorisk synpunkt kan anses riktigt att trots accenten använda sig av uttalet Lindhe. Men också att den av Johans sonson Rickard genomförda ändringen av uttalet till

Lindhé (med "spetsigt" e) är, med hänsyn till stavningen, mer korrekt. Det vore intressant att få reda på om det finns (eller funnits) andra än Rickards ättlingar som har uttalet med accentuerat é.

Hilbert Lindhé

2014

En reflektion efter omläsning av artikeln är att idag tror jag att de kunskaper i språk och uttalsregler (i vårt fall i franska) som är basen för diskussion, inte spelar så stor roll som tidigare. Det är idag många svenskar med utländska namn, som för oss utan samma språkbakgrund, som vet hur deras namn uttalas. Uttalas förresten inte vårt namn Landé på franska? Vi heter kanske vad vi blir kallade och kallar oss och väljer att stava som vi vill. Men personligen anser jag att om man är noga med att efternamnet stavas korrekt med -é så bör det också märkas i uttalet. Då blir det lite logik i alla fall.

Tycker ni också detta är kul och vill fortsätta diskussionen. Föreningen har ju ett Facebook-konto. Gå in där och fortsatt diskussionen.

Johan Lindhé (med accentuerat e)

BILDER FRÅN SLÄKTMÖTET 2013

finns här i LindhéBladet på flera ställen, mer finns att se på hemsidan www.lindhé.nu (Obs. att accenten ska vara med)

Jubiläum

STAFFAN LINDHÉ 75 ÅR

9 JANUARI 2014

Tyvärr blev det inte något kalas när Staffan fyllde 75 år eftersom han låg på sjukhus med lunginflammation. Staffan har bott på Freden i hela sitt liv så när som på 5 år då han bodde på Lindholmen tillsammans med Birgitta. Med Birgitta fick han Emma och Frida. Emma har två barn och Frida har en dotter. Frida bedriver uppfödning av islandshästar och har 40 – 50 hästar i Riddarhyttan där hon bor!

Efter skilsmässan från Birgitta och efter pappa Göstas död flyttade Staffan tillbaka till Freden tillsammans med Lezlie. Staffan trivs alldeles utmärkt där. Han samlar, liksom Gösta gjorde, som en ekorre, men han vet var allting finns.

Strax före Göstas död föddes Staffans och Lezlies första barn Rickard. Gösta befann sig på Danderyds sjukhus samtidigt som Rickard föddes och Gösta blev vid två tillfällen körd i rullstol till BB-avdelningen och fick hålla i sitt nyaste barnbarn innan han dog några dagar senare. Staffan och Lezlie har fått ytterligare tre barn – Fredrik, Hanna och Ronald. Rickard bor i Vallentuna och har en dotter på 1 år, Fredrik bor i ett eget hus på Freden och Ronald bor fortfarande hemma. Det är bara dottern Hanna som inte bor i närheten. Hon går på gastronomiutbildning i Kristianstad.

Båtar har utgjort en viktig del i Staffans liv. Det började med ångbåten Saxaren, som sjönk i Saxarfjärden 1964 och som Staffan tillsammans med en kompis bärgade. Andra båtar som ingick i rederiet

var Saga, Sandön och Simson, som främst kördes i Stockholms skärgård mellan 1967–1985. De användes för en mängd olika fester, bröllop och middagar.

Vid ett tillfälle lär det ha varit en släkträff på en av båtarna på Västra Lagnö. Det var middag med dans och det bar sig inte bättre än att faster Barbro (Bobo) hamnade i vattnet! Båtarna användes också för reguljär trafik i Mälaren, mellan Uppsala, Skokloster och Sigtuna. Under två år körde Staffan reguljär trafik på Vättern.

En stor segelbåt – Gloria – hade Staffan också under en period och seglade folk till Helsingfors och Mariehamn. Tillsammans med Bertil Lindgren köptes Mälardrottningen, vilken Bertil och några vänner omvandlade till det hotell som den fortfarande används som. Den sista båt han ägde – Insula Linnea – köpte han i Holland och seglade hem till Sverige. Den stationerades i Uppsala och användes till danskryssningar och räkkryssningar till Sigtuna.

Djur är ett annat inslag i Staffans liv. Av en tjej som han hade ett förhållande med för länge sedan fick han en gång en pytonorm, som var snäll mot alla som var snälla mot den. Av en annan tjej fick han senare en java-apa, som han hade i 20 års tid. De brukar inte bli mer än 10 år gamla, men den här blev 23 år. Den älskade att bada och plocka snäckor på sjöbotten.

För närvarande har de 4 hundar i huset, en ridgeback, en jack russel och två chihuahuas. Ridgebacken fick en dag en egen fåtölj att ligga i. Det som hände var att ridgebacken lade sig där, sedan hoppade jack russeln upp på hans rygg, därefter kom den ena chihuahuan och lade sig på jack russeln och till slut hoppade den sista chihuahuan upp och lade sig högst upp! Det har de fortsatt med att göra.

En ponny och en islandshäst finns på gården, liksom får. Höns av olika raser finns också. Bäst tycker Staffan om dvärghönsen. De är så sällskapliga och trevliga och värper ägg i alla de färger, som bruna, gröna och blåa. Ankor har man också, vari i även dvärgankor ingår.

Grattis i efterskott!
Stephanie Lindhé

Jubiläum

CARL LINDHÉ 80 ÅR

21 DECEMBER 2014

Carl föddes i S:t Görans församling den 21 december 1934 och historien säger att pappa Gösta hade med sig en flaska champagne för att fira tilldragelsen, men personalen sade att det var inget för den nyblivna modern, så den delades med personalen. De första åren tillbringades på

Gränsgården i Turebergs utkant, som fortfarande finns kvar men är nära rivning, ihop med hundar, hästar, apa och även en tid med en isbjörnsunge från Skansen, döpt till Snövit. Familjen flyttade till det gamla soldattorpet Freden i Vallentuna 1940, inköpt 1936, där mamma och pappa började bygga sitt drömhus med ett hundhus. De flyttade in i ett halvfärdigt hus, efter att de varit tvingade att sälja Gränsgården tidigare på grund av krigsutbrottet 1939.

Skolgången bestod av fyra år i folkskola i Vallentuna, Whitlockska samskolan (som faktiskt var en privat föregångsskola när det gällde pedagogik och även betygssystem), fick max B i fjärde klass för att höjas vartefter, och Enskilda gymnasiet ett år.

Carl tillbringade kommande vinter på Vemdalskalet som allt i allo hos farbror Nils och faster Karin, en fantastisk tid tills det var dags för vårbruket på Freden.

Några veckor före jul 1953 bestämdes det att Carl skulle skickas till Scotland för att åtminstone lära sig något främmande språk, då han ju inte ville gå i skolan. Det blev hos en ung bonde, James Wilson. Carl skulle bli bonde, därför blev det på en bondgård. Carl har fortfarande kontakt med familjen och senast hösten 2013 hälsade han på och bodde där en vecka. Carl lämnade Scotland i oktober 1954 för militärtjänst på hundskolan i tio månader för utbildning till jägarsoldat och hundförare. Han började sedan jobba på bygge och var med och byggde Hässelby Gård, för att senare även resa ut i landet på olika byggprojekt. Carl läste till byggnadsingenjör på STI nu när läslusten kom tillbaks. Därefter blev det arbete i pappas golvfirma med jobb över hela Sverige mellan 1958-1967.

I samband med golvläggningen kom Carl in i plastbranschen där de utvecklade produkter för sin verksamhet, vilket var lönsammare än själva

byggverksamheten. Därifrån var det inte långt till båtbranschen, som var igång fram till 1986. Plastverksamheten lades ner 2005 på grund av lokalbrist.

Carl jobbade även parallellt på Arlanda på ett cateringföretag, lastade sprit och mat på flyget i sexton år fram till pension. Där gjorde han även en facklig karriär som slutade i företagets styrelse.

Carl gifte sig med Lena 1965, Cajsa kom 1966 och Jon 1968. Cajsa och Jon har två barn vardera, flicka och pojke.

Carls hobbies inkluderar segelflygcertifikat 1963 och motorcertifikat 1978 och Carl säger att "jag flyger så länge jag får". Under sjuttioalet gjorde han tillsammans med sin bror Staffan en sejour inom racerbåtssporten. De vann Roslagsloppet varsin gång och hade en del framgångar utomlands.

Lena och Carl byggde med hjälp av goda vänner ett nytt hus som planerades redan 1963 i en av hagarna på Freden kallad Sormbacken. Inflyttning skedde den 20 december 2006. "Skönt att flytta in i ett nytt och fräscht hus som man själv åstadkommit, efter att ha bott i ett enkelt tillbyggt torp".

Stort grattis i förskott!

Stephanie Lindhé

FÖDDA

BBHABCA CASPER Hans Andreas Mellbert, son till Ellika Torstenius och Jon Mellbert, född 140128

Karl Erik Anton Sidenvall, son till Erik Sidenvall och Marie Larsson, född 140125

Toste Olof Karl Lindhé, son till Fabian och Linnea Lindhé, född 130917

Hugo Nathan Viktor Holting, son till Kajsa Larsberger Holting och Per Holting, född 130731

Anna Cecilia Holmberg, dotter till Petter Holmberg och Cecilia Holmberg, född 130714

GIFTA

Joel Beckman och Lea Maria Kovac, 140118

AVLIDNA

BBDA Maj-Britt Landqvist, 131127

JUBILARER - 2014

90 År	
Cronholm Marianne	13.5
85 År	
Lindhé Ulla	10.3
Andersson Inga	21.10
80 År	
Lindhé Gunnel	28.11
Lindhé Carl	21.12
75 År	
Lindhé Staffan	9.1
Ahlgren Lennart	21.3
Schullström Ingegerd	9.7
70 År	
Grähs Ingrid	30.1
Hägg Urban	7.10
Norén Christina	2.11
Welle-Strand Kari	14.11
65 År	
Wallius Barbro	9.3
Leissner Lars	3.5
Beckman Mats	6.6
Welle-Strand Anne	11.9
Lindberg Christina	15.11
Sumner Ann-Christine	29.12
60 År	
Lindhé Ann	24.1
Zitting Nilsson Maria	25.3
Laakso Risto	2.6
Wanatowski Birgitta	3.7
50 År	
Ekelund Anders	4.2
Schullström Törnsten Christina	11.2
Frieberg Madeleine	13.2
Söderbom Fredrik	17.4
Stene Christina	6.5
Brodin Mia	22.5
Lindhé Patrik	13.7
Iverus Martina	10.11
40 År	
Ahlgren Lisa	3.1
Eriksson Sofia	5.1
Grähs Mats	17.2
Kotsakidis Cecilia	15.4
Sidenvall Johan	27.5
Sumner Johan	26.6
Norén Andreas	2.11
de Tavares Maura	13.11
10 År	
Söderberg Brita	30.3

Oddving Isac	30.5
Reader Saga	8.10
Olsson Lindhé Adam	11.10
Holmberg Olof	17.11
Norén Maja	
Norén Julia	

JUBILARER - 2015

95 År	
Leissner Margareta	13.3
Jansson Rune	10.8
Dokken Elsa	8.11

90 År	
Imbert Nino	
Åkeson Curt	10.1
Zitting Marianne	19.2
Nordström Fred	9.3
Widner Nils	8.10

85 År	
Nordström Erik	16.1
Wiesner Karin	1.3
Lindhé Richard	29.8
Frieberg Klas	19.9
Bodin Göran	9.10
Schullström Björn	9.12

80 År	
Kjelsen Arvid	15.1
Lindhé Arne	23.2
Jonsson Bjelfvenstam Eva	25.8
Ahlgren Marianne	21.11

75 År	
Lindhé Lena	27.2
Norén Christina	15.6
Norén Maria	7.7
Åqvist Ingegerd	14.11
Malm Rolf	5.12

70 År	
Grönholm Jan	4.1
Englund Lennart	9.1
Palmstierna Rutger	28.5
Hägg Elisabeth	29.6
Brunnström Anita	13.8
Grähs Lars-Erik	22.10
Holmblad Ulf	14.12

65 År	
Gennow Madeleine	14.1
Cederlund Henrik	20.1
Lindgren Eva	4.2
Nordström Carl	19.2
Gillsäter Pia	11.4
Cronholm Elisabeth	17.4
Söderblom Mohammar Omi	24.4
Dahlén Anders	1.8
Cederlund Eva	6.9

Friis-Fischer Sten	9.9
Wallius Ulf	15.9
Zitting Björn	27.12

60 År	
Pipping Olof	16.1
Hildebeck Inger	25.11
Jonsson Björn	31.1
Ulander Catharina	26.2
Nyman Bo	26.3
Nordlöf Eva	12.4
Cederlund Carl	15.4
Lindgren Ann	28.4
Zachrisson Johan	6.6
Jansson Susanne	28.6
Laakso Ellen	5.7
Sjöstedt Mats	30.7
Sjöstedt Viveka	8.9
Iso-Aho Hildebeck Pirjo	25.9
Lindhé Helena	1.12
Laakso Anneli	5.12

50 År	
Trollsås Per-Jonas	
Muhr Micael	4.1
Westerlund Lars	22.1
Rydeberg Jan	6.2
Lindhe Rydh Annika	6.2
Bruhn Petersen Jessica	13.4
Höglund Boel	23.10
Thorén Cicela	25.10
Bergman Nina	25.10
Lindhé Rolf	28.11
Collén Maria	21.12

40 År	
Palmstierna Peder	2.2
Lindhé Fabian	14.3
Lindhé Tom	24.3
Sköld Emma	30.4
Lindberg Niclas	7.5
Åqvist Henrik	10.5
Söderberg Carin	9.6
Larsberger Olof	27.6
Malm Emma	9.12

10 År	
Ekelund Jakob	22.1
Brunnström Loke	10.3
Persson Markus	20.4
Åqvist Anton	7.5
Sidenvall Aron	29.5
Lindhé Siri	14.6
Söderberg Diana	20.7
Söderberg Ingrid	15.9
Wallius Matilda	4.10

VÄRT ATT VETA

Föreningen har till **ändamål** att

- ❖ Verka för släktens sammanhållning
- ❖ Tillvarata släktintressen
- ❖ Samla släktens historia

Medlemmar i föreningen är alla födda, adopterade eller ingifta i ättelinjen från Johan Otto Frans Lindhé och hans tre hustrur Carolina Krusell, Sigrid Wulff och Sophia Blom.

Aktiv medlem är den som fyllt 18 år och betalat årsavgift eller bor hos föräldrar som betalat årsavgift. (En avgift per adress). **Årsavgiften** är **100 kr**/adress.

Anmäl Dig genom att betala in årsavgiften via PlusGiro, gärna för tre år i taget. Uppge ditt namn, adress, telefonnummer och e-post adress. **PG 34 33 60-4 Släktföreningen Johan Lindhés ättlingar** c/o Johan Lindhé, John Ericssonsgatan 16, 112 22 Stockholm. Skriv NY medlem på talongen.

Adressändringar eller ändrade familjeförhållanden antecknas på talongen eller mailas till någon i styrelsen eller direkt till Annika Torstenius.

Lindhé Bladet skickas varje år till alla aktiva medlemmar med årsbrev, information om släkten, släkthistoria och en medlemsförteckning.

Släkthemöte med årsmötesförhandlingar och program för alla åldrar hålls vart tredje år och äger nästa gång rum **2016**. **Inbjudan** till släkthemöte sänds till alla medlemmar (även icke betalande).

Aktiva medlemmar får **Släktregistret** genom att sätta in portoavgiften – 20 kr – på föreningens PG 34 33 60-4. Nya medlemmar får släktregistret utan kostnad.

Släktkrönikan av Brita Söderberg finns fortfarande att tillgå. Kontakta Stephanie Lindhé i styrelsen.

Släktemblemet – Johans vapen som brosch i guld på blå botten beställs genom att sätta in 45 kr (inkl porto) på föreningens PG 34 33 60-4.

Lindhéska **släktarkivet** M-7 369, 3:1+½ 2 finns i **Stockholms stadsarkiv**, Kungsklippan 6 i Stockholm. Hänvisa till ovanstående om ni vill besöka arkivet. Om ni vill lämna material eller fråga om arkivet kontakta styrelsen.

www.lindhé.nu

FÖRENINGENS STYRELSE

Ordförande	Omi Söderblom Mohammar, Österlånggatan 39, 111 31 Stockholm omimohammar@hotmail.com	0706-31 06 78
V. Ordförande	Sten-Erik Lindhé, sten-erik.lindhe@arlafoods.com	08-755 65 67
Sekreterare/Red.	Annika Torstenius, Karlavägen 117, 115 26 Stockholm annika.torstenius@gmail.com	0708-99 33 88
Kassör	Johan Lindhé, John Ericssonsgatan 16, 112 22 Stockholm johan-lindhe@hotmail.com	0735-33 76 38
V. Sekreterare	Jörgen Lindhé, Döbelnsgatan 25, 113 58 Stockholm jorgen.lindhe@hotmail.com	076-868 60 95
Suppleant	Alice Whitehorn, Hådetorps gård, 642 96 Malmköping alice.whitehorn@telia.com	0157-440 47
Suppleant	Stephanie Lindhé, Tappströmsvägen 72, 178 32 Ekerö stephanie.lindhe4@gmail.com	070-301 87 39
Suppleant	Rosie Sjöberg, rosie.sjoberg@cederroth.com	
Suppleant	Ann Lindgren, ann_lindgren@live.se	

slaktforeningen.lindhe@gmail.com **OBS NY MAIL**

Johan Otto Frans Lindhé - Släktgrupp members